

VOLOSHYN GALLERY

UNTITLED, ART MIAMI BEACH

02 – 06 грудня 2020

UNTITLED, ART - це міжнародний ярмарок мистецтва, заснований в 2012 році, який фокусується на кураторському балансі та цілісності в усіх дисциплінах сучасного мистецтва. **UNTITLED, ART** оновлює стандартну виставкову модель, обираючи кураторську команду для вибору галерей, виставкових площ, керованих митцями, та некомерційних установ та організацій у діалозі з архітектурно спроектованим місцем проведення. Наступний ярмарок **UNTITLED, ART Miami Beach** відбудеться як Online Viewing Room, 2–6 грудня 2020 року.

Voloshyn Gallery з гордістю представляє на **Untitled,ART** таких художників, як **Влада Ралко, Микита Кадан, Леся Хоменко, Олексій Сай, Євген Самборський та Артем Волокітін.**

Нікіта Кадан представляє свою роботу «**Сонце та супутник**». Робота продовжує цикл "Приватні сонця", що був розпочатий у 2013 році.

Стандартні радянські ґрати на вікна – «сонечко» – де прутки розходяться у вигляді сонячних променів, досі поширені у пострадянському міському просторі. Вони оприявнюють поле напруження між пригніченням і мріями, жалюгідним щоденним існуванням і його утопічним горизонтом. Тотальний радянський ідеологічний наратив, з його образом «спільної» надії, заміщується множиною особистих і колективних намірів, що іноді поєднуються, але в нестабільних, плинних утвореннях.

У цій роботі форма ґрат-сонечка перетворюється на силует супутника, демонструючи дистанцію між "піднесеною" та "бідною" складовими радянського універсалізму, з яких з нами досі залишилася саме друга.

Нікіта Кадан народився у Києві у 1982 році. У 2007 закінчив Національну Академію Образотворчого Мистецтва і Архітектури, де навчався на відділенні живопису у майстерні монументального мистецтва під керівництвом професора М. А. Стороженко. Автор скульптур та інсталяцій, живописних та графічних робіт. Член групи художників Р.Е.П. та кураторського й активістського об'єднання Худрада. Живе та працює у Києві. Представляв Україну на Венеційській бієнале у 2015 році. Нагороди: Kazimir Malevich Prize, 2016; Future Generation Prize (special prize), 2014; Main Prize, PinchukArtCentre Prize (main prize), 2011; Shortlisted for PinchukArtCentre Prize in 2009 and for Future Generation Prize in 2012. Роботи в публічних колекціях: Pinakothek der Moderne, Munich; M HKA - Museum of Contemporary Art Antwerp; mumok (Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig Wien); National Art Museum of Ukraine, Kyiv; Arsenal Gallery, Białystok; Military History Museum, Dresden; Contact Art Collection of Erste Group and ERSTE Foundation, Vienna; The Art Collection Telekom, Berlin; The Kingdom of Belgium, Ministry of Foreign Affairs.

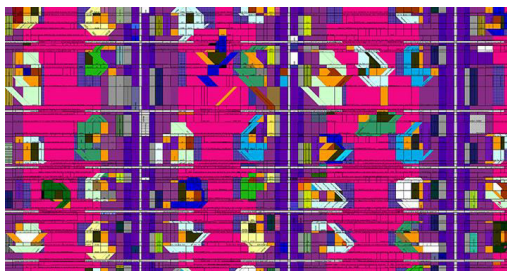

Влада Ралко презентує серію «**Київський щоденник**». Протягом декількох місяців фатальної зими 2013–2014 художниця малювала щоденник, де документувала події Євромайдану, котрий став розривом у старій картині реальності, тектонічним зсувом в свідомості й душах окремих людей і в суспільстві в цілому. «Київський щоденник», створений за допомогою кулькової ручки і акварелі, складається з емоційних сюжетів-замальовок, що відображають повсякдення барикад, трагізм героїчних смертей і містить глибокі філософські підтексти і культурологічні алюзії. Формат щоденника — швидкого жанру — відкрив авторці можливість фіксувати те,

VOLOSHYN GALLERY

що відбувається «по свіжих слідах», запам'ятовувати власний погляд очевидця подій, виступаючи одним із хранителів пам'яті про важливу історичну мить і її безпосереднє емоційне сприйняття. Малювання щоденника художниці визначила для себе як частину громадянського обов'язку, вважаючи, що події такої важливості і болючості не можна розгубити, упустити, забути. Крім документальних замальовок, наповнених особистим емоційним змістом, в цій серії Ралко неодноразово відсилається до етно-національних і фольклорних мотивів і образів — «лялька-мотанка», козак Мамай. Видобування на поверхню цих глибинних образів пов'язане з актуалізацією у вирішальний для народу момент питання про власне коріння, витоки, що допомагають знайти свою ідентичність.

Влада Ралко народилася 1969 року в Києві. У 1987 році закінчила Республіканську художню середню школу ім. Т. Г. Шевченка, у 1994-му – Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури (майстерня проф. В. Шаталіна). З 1994 року член Національної спілки художників України. Живе та працює в Києві. Роботи художниці знаходяться у музеях, а також приватних колекціях Бориса Гриньова, Ігоря Воронова, Андрія Супруненко, Юрія Сташківа, Євгена Карася.

Олексій Сай представляє свій проєкт **Excel-art**. Це унікальна практика створення зображень за допомогою Excel, винайдена Олексієм Саєм. З програмою Excel у якості ресурсу візуальної мови Сай працює з 2004 року, вперше виставка із відповідною назвою «Excel-art» відбулась у київській галереї ЦЕХ у 2007 році. В абстрактній мові чисел, графіків та діаграм автор вбачає єдиний можливий спосіб говорити про реальність клерків та офісних працівників, прошарку, з яким нині асоціюється т.з. середньостатистичний робітник. Ця рутинна офісна реальність, зазвичай, оминається увагою митців, оскільки видається банальною та незначущою. Якщо ж до неї і звертаються автори, то відбувається це, як правило, опосередковано: через карикатуру й інші не позбавлені критичної інтенції жести та стратегії. На противагу такому поглядові, Сай створює підкреслено нейтральну, об'єктивну, репрезентацію життя офісних працівників у всіх його проявах. Проте, протягом останніх кількох років Сай переосмислює роль «офісного» способу життя як певної соціальної норми і говорить про клерків як про вже напіввимерлий вид, що скоро зійде з історичної сцени.

Олексій Сай народився у 1975 році у Києві. Закінчив Київський художньо-промисловий технікум за спеціальністю графічний дизайн у 1993 році та Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури – у 2001 році (відділ станкової графіки). Номінант премії PinchukArtCentre 2009 року. Автор веде активну виставкову діяльність. Олексій Сай брав участь у багатьох групових та персональних проєктах в Україні та закордоном. Так роботи художника експонувались у Black Square Gallery (Маямі, США), Saatchi Gallery (Лондон, Велика Британія), Bunsen Goertz Gallery (Нюрнберг, Німеччина), Музеї сучасного мистецтва PERMM (Перм, Росія)

«Гіганти» - це проєкт, над яким українська художниця **Леся Хоменко** працює з 2006 року. Це серія широкоформатних картин, на яких пересічні люди - «герої» сучасного світу - представлені з «жаб'ячої точки зору». Хоменко також цікавиться, наскільки потужним видався історичний «розрив» у культурі пострадянських країн, коли все західне мистецтво різко вирвалося на цю територію на початку 90-х років відразу, без жодного перегляду своєї історичної логіки. Її трансформація «великого стилю» - одна із спроб повернути історичний вимір культурі.

VOLOSHYN GALLERY

Леся Хоменко народилась у 1980 році у Києві, де живе і працює зараз. Закінчила Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури у 2004 році. У 2005–2006 рр. брала участь у резиденції Центру сучасного мистецтва при НаУКМА; у 2008 році – у резиденції LIA (Leipzig International Art program) у Лейпцизі, Німеччина. З 2004 року співзасновниця та учасниця групи Р.Е.П., а з 2008 року – кураторського об'єднання ХУДРАДА. Її роботи були експоновані на багатьох персональних та групових виставках, серед яких – головний проект Kyiv Biennale Arsenale 2012 року, а також виставки у Національному художньому музеї України, у нью-йоркській White Box gallery, віденській MUMOK та Zaheta gallery у Варшаві. Леся Хоменко – номінантка премії PinchukArtCentre Prize у 2009, 2011 та 2013 рр. і Future generation art prize у складі групи Р.Е.П. у 2012 році, заснованих Віктором Пінчуком, а також володарка премії Каземира Малевича у 2012 та 2016 роках.

У своїх останніх роботах **Євген Самборський** працює над переосмисленням ландшафту. Йому вдається створювати картини на межі між фотографією та живописом - щось середнє між людиною та машиною.

Євген Самборський народився у 1984 році в Івано-Франківську. Навчався в Інституті мистецтв Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника (випуск 2005 року). Стипендіант програми «Gaude Polonia» (2009 та 2012 рр.). Протягом 2009–2012 рр. навчався у польського художника Павла Альтгамера. Переможець конкурсу МУХі (2012), лауреат Першої спеціальної Премії PinchukArtCentre у складі Відкритої групи (2013), переможець започаткованого Dymchuk Gallery «Open Call» для молодих українських художників (2017), номінант Премії PinchukArtCentre (2018).

Куратор Резиденції для художників в Івано-Франківську (2015) та Міжнародного фестивалю актуального мистецтва Porto Franko (2018). Нині автор живе та працює у Києві, Україна

Масштабне полотно **«Післяобраз 4»** є роботою нової серії українського автора **Артема Волокітіна**.

У цій серії художник розвиває теми, над якими працює протягом останніх років. Наприклад, легко впізнаваним є тло, що імітує техніку гравюри, – одна з візитівок творчості Волокітіна. Крім того, ця серія є новою спробою автора підійти до питання щодо можливості зображення світла як такого. Післяобраз (afterimage) – це феномен, коли після концентрації погляду на конкретному об'єкті мозок створює певний образ, що утримується свідомістю навіть після усунення об'єкта. Післяобрази найчастіше виникають від споглядання предметів, що були опромінені сонцем, або сліпучих спалахів. З фізіологічної точки зору даний феномен є побічним ефектом адаптації очей до яскравого світла. Однак післяобрази мають досить індивідуальний характер, тому що в них присутня велика частка психоемоційного стану людини.

Артем Волокітін народився в 1981 році в м. Чугуїв, Харківська обл., Україна. Закінчив Харківську державну академію дизайну і мистецтв. Проходив стажування в майстерні Ентоні Гормлі в Лондоні. У 2011 році став першим володарем головної премії PinchukArtCentre, що дозволило художнику дебютувати в паралельній програмі Венеціанської бієнале 2011. У 2015 році Артем Волокітін брав участь в основній програмі Венеціанської бієнале, його роботи стали частиною українського павільйону «Надія!». За останні три роки полотна художника побували в лондонській Saatchi Gallery, в Українському інституті Америки в Нью Йорку, а також на датській ярмарку Art Copenhagen і німецької Kolner Liste. Художник живе і працює в Харкові, Україна.

VOLOSHYN GALLERY

Максим і Юлія Волошини відкрили **Voloshyn Gallery** у жовтні 2016 року. Галерея спеціалізується на contemporary art і демонструє широкий спектр різних медіа сучасного мистецтва, проводить персональні та групові виставки.

Галерея сприяє інтеграції українського мистецтва у світові культурні процеси, представляє художників на міжнародних арт-ярмарках та у мистецьких проектах у Європі та США. Voloshyn Gallery прагне відкривати виняткові явища, з фокусом на художників на початкових етапах кар'єри та митців, які вже знайшли свою виражальну мову, але не зупиняються на досягнутому.

Сучасно обладнаний виставковий простір галереї розташований у культурному та історичному центрі Києва, на вулиці Терещенківській, у старовинному будинку 1913 року побудови, власником якого був Н. А. Терещенко. Згодом колекціонер та меценат Богдан Ханенко придбав будівлю для своєї дружини Варвари та перебудував на прибутковий будинок, другий поверх якого призначався для розширення картинної колекції музею Ханенків.

Максим і Юлія Волошини у арт-бізнесі з 2006 року. Їхня перша галерея мала назву Mystetska Zbirka Art Gallery та спеціалізувалася на класичному та повоєнному українському мистецтві XX ст. У 2015 році подружжя Волошиних увійшло до списку Forbes 30 Under 30.